

Módszertani Futár

**LELKI MORZSÁK • ADATVÉDELMI KALAUZ •
SZAKMAI SZABÁLYZÓK • ÉLETVITEL TANÁCS •
MENTÁLHIGIÉNÉS KALAUZ • MÓDSZERTANI KITEKINTŐ •
JÓGYAKORLAT GYŰJTEMÉNY**

Lelki morzsák

A kő elhengerítve

Egy gondozási nap végén gyakran nehéz igazán „letenni” a napot. A szavak, a tekintetek, a kimondatlan fájdalmak velünk maradnak. Mintha apró kövek lennének a zsebünkben, amelyek nem nagyok, de épp elég nehezek.

Egy ilyen napon történt, hogy egy idős asszony hosszasan csak ült az ágya szélén. Nem beszélt sokat, inkább csak figyelte, mi történik körülötte. Amikor az egyik munkatárs mellé ült, nem hangzott el hosszú beszélgetés. Csak egy kézfogás, egy kis csend. Aztán az asszony halkán annyit mondott: **„Jó, hogy itt van.”** Semmi látványos nem történt. Mégis történt valami.

Talán a húsvét is ilyen kövekről szól. A sír bejáratát egy nagy kő zárta el. Olyan, amit nem lehet csak úgy félretenni. Az asszonyok is tudták ezt. Mégis elindultak. Talán bennük is ott volt a kérdés: hogyan fogjuk elmozdítani? Mi lesz, ha nem tudjuk? Van-e értelme így elindulni? És mégis mentek. És amikor odaértek, a kő már nem volt ott. Nem ők hengerítették el. Nem azon múlt, hogy volt-e bennük elég erő vagy bátorság. A kő már félre volt téve.

A mi életünkben is vannak ilyen kövek. Fáradtság, tehetetlenség, kérdések, amelyekre nincs válasz. Olykor úgy tűnik, ezek zárják el az életet, a reményt, a továbblépést. És mégis nap mint nap elindulunk. Akkor is, ha nem látjuk előre a megoldást. Akkor is, ha nem tudjuk, mi fog történni.

És közben talán észre sem vesszük, hogy valami már megmozdult:

Abban a csendben, ami csak látszólag üres.

Abban a mondatban, hogy „jó, hogy itt van”.

Abban a pillanatban, amikor nem történik semmi különös, mégis enyhül valami.

A feltámadás nem mindig látványos. Sokszor inkább ilyen halk jelekben érzékelik. Nem akkor, amikor minden rendeződik. Hanem amikor egy kicsit könnyebb lesz. Amikor valami megnyílik. Amikor már nem ugyanott tartunk, ahol tegnap.

Húsvét arra hív, hogy ne csak a köveket nézzük. Ne csak azt, ami még nehéz. Hanem azt is, ami már megmozdult. Ami már az élet felé mutat. Lehet, hogy nem minden kérdés kap választ. Nem minden teher lesz könnyebb. De nem minden marad úgy, ahogy most van. És talán ez elég, hogy nem ott tartunk, ahol tegnap. És ez néha éppen elég ok arra, hogy másnap újra elinduljunk.

Szerző: Kepes Anita

Egy fotó nem csak emlék

Egy jól sikerült fotó sokszor többet mond bármilyen beszámolónál.

Az intézményi eseményeken készült képek közösséget, örömet és mindennapi pillanatokot mutatnak meg – ugyanakkor kérdéseket is felvetnek. Ez a cikk ezekre a „látható” helyzetekre hívja fel a figyelmet.

Fotóztunk egy szép pillanatot – hol a határ?

Egy ünnepség, egy közös program, egy mosoly. Valaki előveszi a telefonját, készül egy fotó, majd még egy. Jó hangulat van, az esemény emlékeztető, és természetesnek tűnik, hogy ezt meg is őrizzük – sőt, meg is mutassuk másoknak.

Sok intézményben ezek a képek fontos szerepet töltenek be. Megmutatják a mindennapokat, erősítik az összetartozást, és visszajelzést adnak a kívüllátnak arról, hogy mi történik a falakon belül. Mégis, éppen ezek a helyzetek azok, ahol az adatvédelem különösen érzékennyé válik.

A fotó nem csak emlék – üzenet is, amit valakiről közvetítünk.

Egy fényképen nem csupán arcok vannak. Ott van rajta egy élethelyzet, egy kiszolgáltatott pillanat, egy intézményi kapcsolat. És gyakran olyan emberek, akik nem tudnak vagy nem tudnak teljes biztonsággal dönteni arról, hogy szeretnének-e megjelenni a nyilvánosság előtt.

Fontos különbséget tenni a fotózás és a felhasználás között.

Az, hogy egy eseményen képek készülnek, még nem jelenti automatikusan azt, hogy ezek bárhol, bármikor meg is jelenhetnek. Különösen akkor nem, ha közösségi felületekről, honlapról vagy nyilvános kiadványról van szó.

Sokszor a jó szándék visz félre. Szeretnénk megmutatni, hogy itt élet van, öröm van, közösség van. Ez érthető. A kérdés azonban mindig az: **akit ábrázolunk, ő vajon ugyanígy szeretné-e ezt megmutatni?**

Az adatvédelem ebben a helyzetben nem tiltás, hanem mérlegelés. Segít feltenni azokat a kérdéseket, amelyek talán nem jutnának eszünkbe elsőre:

- felismerhető-e az ellátott a képen?
- milyen felületen jelenik meg a fotó?
- időben és térben mennyire marad meg ez a kép?

És sokszor már ennyi is elég a döntéshez.

Ha bizonytalanok vagyunk, a legegyszerűbb megoldás: olyan képet használunk, amelyen az érintett nem felismerhető, vagy a felhasználást szűkebb körre korlátozzuk.

Egy zárt intézményi faliújság más, mint egy közösségi oldal. Egy belső beszámoló más, mint egy nyilvános honlap. És egy mosolygós pillanat is lehet érzékeny attól függően, hogy hol és hogyan látható.

A fotózás körüli bizonytalanság teljesen természetes. Nem azért van, mert rosszul csináljuk, hanem mert a technika gyorsabban változik, mint a megszokásaink. Ami korábban egy albumban maradt, ma pillanatok alatt széles körhöz juthat el.

Ezért fontos, hogy ne rutinból döntsünk.

Egy rövid megállás, egy tudatos kérdés sok későbbi kellemetlenségtől megóvhat – és közben megőrzi azt is, ami igazán fontos: az ellátott méltóságát.

A jó intézményi kommunikáció nem attól erős, hogy mindent megmutat. Hanem attól, hogy tudja, mit, miért – és kinek mutat meg.

Mert amit megmutatunk, az nem csak rólunk szól – hanem arról is, akit ránk bíztak.

Szerző: Dr. Medveczky Zoltán
Adatvédelmi tisztviselő (DPO)

A szakmai szabályzók teljes terjedelemben elérhetők a www.szeretetszolgalat.hu honlapon is, a **Módszertan – Aktuális jogszabályok fül alatt.**

Közlemény az egyes szociális szolgáltatások és a gyermekek átmeneti gondozását nyújtó szolgáltatások 2026. március havi befogadható kapacitásairól

Központi költségvetési támogatásban az a szociális, gyermekjóléti szolgáltatást biztosító fenntartó részesülhet, aki a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzésre került, és az általa nyújtott szolgáltatás a szociális, gyermekjóléti szolgáltatások területi lefedettségét figyelembe vevő finanszírozási rendszerbe befogadásra került.

Amennyiben a fenntartó által nyújtott szolgáltatás esetében a befogadás általános – a rendelkezésre álló kapacitástól független – feltételei nem állnak fenn, akkor a szociálpolitikáért felelős miniszter a befogadásról az általa meghatározott és közleményben közzétett kapacitások alapján dönt.

(A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 58/A. § (1)-(2),(2d); a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 145.§ (1),(2d); a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet 19/A. § (1)-(2) bekezdései alapján.)

2026. március hóban az egyes szolgáltatások befogadható kapacitásainak száma országosan a letölthető táblázatban foglaltak szerint alakul:

[Jogszabályváltozások](#)

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS a nevelőszülők Központi Oktatási Program szerinti képzését folytató képzőintézmények kijelölésére

A Belügyminisztérium jóváhagyásával a Slachta Margit Nemzeti Szociálpolitikai a helyettes szülők, a nevelőszülők, a családi napközit működtetők képzésének szakmai és vizsgakövetelményeiről, valamint az örökbefogadás előtti tanácsadásról és felkészítő tanfolyamról szóló 29/2003. (V.20.) ESzCsM rendelet 8/A. § (3) és a 8/B. § (1) bekezdésben kapott felhatalmazás alapján a nevelőszülők Központi Oktatási Program szerinti képzését folytató intézmények miniszter általi képző intézményi kijelölése céljából pályázatot hirdet.

A pályázat benyújtásának határideje: **2026. május 15.**

A pályázat benyújtásának helye:

kopneveloszulo@nszi.gov.hu

Határidőben benyújtott pályázatnak az minősül, amely a benyújtási határidő napján 23 óra 59 percig megérkezik. Ezt követően már nem fogadható be a pályázat.

Bővebb információ: [Jogszabályváltozások](#)

Húsvéti asztal egészségesebben

A húsvéti ünnepekhez hozzátartozik az asztal bősége. A sonka illata, a főtt tojás egyszerűsége, a kalács és a sütemények mind azt jelzik, hogy ünnep van. Ezek az ízek nemcsak az étkezésről szólnak, hanem emlékekről, szokásokról, egyfajta biztonságról is. Éppen ezért nem is az a kérdés, hogy „szabad-e” ezeket enni, hanem inkább az, hogyan tudunk úgy jelen lenni az ünnepi asztalnál, hogy közben a testünk terhelhetőségére is figyelünk.

Különösen igaz ez idősebb korban vagy betegség esetén. Ami fiatalon természetes volt, az később megterhelővé válhat. A nehezebb, sósabb, zsírosabb ételek után gyakrabban jelentkezik fáradtság, puffadás, rossz közérzet. Sokszor nem is az étel „rossz”, hanem a mennyiség és az arány tolódik el.

A húsvéti sonka például hagyományos, mégis könnyen túl sok lehet. Nemcsak a zsírtartalma, hanem a só miatt is. Egy-egy kisebb szelet, egy kis odafigyelés már elegendő ahhoz, hogy megmaradjon az ünnep íze, de ne terhelje meg feleslegesen a szervezetet. Hasonló a helyzet a tojással is: értékes, tápláló étel, mégis nehéz lehet nagyobb mennyiségben. Gyakran éppen az egyszerűség segít, hiszen nem szükséges minden fogást „gazdagabbá” tenni.

Az édességek esetében is inkább a mérték számít. Az ünnep nem attól lesz teljes, hogy mindenből többet veszünk, hanem attól, hogy jelen tudunk lenni benne. Egy szelet sütemény ugyanúgy lehet öröm, mint kettő vagy három, viszont a testünk már nem mindig ugyanúgy reagál rá.

Ami viszont gyakran háttérbe szorul, az a folyadék. Az ünnepi étkezések között könnyű elfelejteni az ivást,

pedig a megfelelő folyadékbevitel sokszor többet segít a közérzeten, mint gondolnánk. Egy pohár víz, egy könnyű leves, egy kis tudatosság már érezhető különbséget jelenthet.

A gondozásban dolgozók nap mint nap látják, mennyire különbözőek az emberek reakciói. Van, aki szinte mindent gond nélkül elfogyaszt, másnál már egy kisebb változás is megterhelést okoz. Ezért az odafigyelés talán fontosabb, mint bármilyen általános szabály. Az ünnepi asztalnál is ez a legfontosabb: észrevenni, kinek mire van szüksége, és ehhez igazítani a kínálást.

A húsvét üzenete sokszor a megújulásról szól. Ez a megújulás nemcsak lelki értelemben lehet jelen, hanem egészen hétköznapi módon is: abban, ahogyan eszünk, ahogyan figyelünk magunkra és egymásra. Nem kell nagy változtatásokra gondolni. Néha elég egy kicsit kevesebb, egy kicsit lassabb, egy kicsit tudatosabb jelenlét.

Mert az ünnep nem attól válik teljessé, hogy mindenből sok van az asztalon, hanem attól, hogy kik ülnek körülötte.

Szerző: Kepes Anita

Nem mindig könnyebb húsvétkor

Az ünnepekhez sokszor láthatatlan elvárások kapcsolódnak. Ilyenkor valahogy szebbnek kellene lennie mindennek. Békésebbnek a családi együttlétnek, rendezettebbnek a belső világunknak, könnyebbnek a szívünknek. Húsvét körül ez az elvárás talán még erősebb. A feltámadás ünnepe mintha azt üzenné: most már túl kellene lenni a nehézen, most már meg kellene érkezni a reményhez, most már valamiféle belső világosságnak kellene megszületnie bennünk.

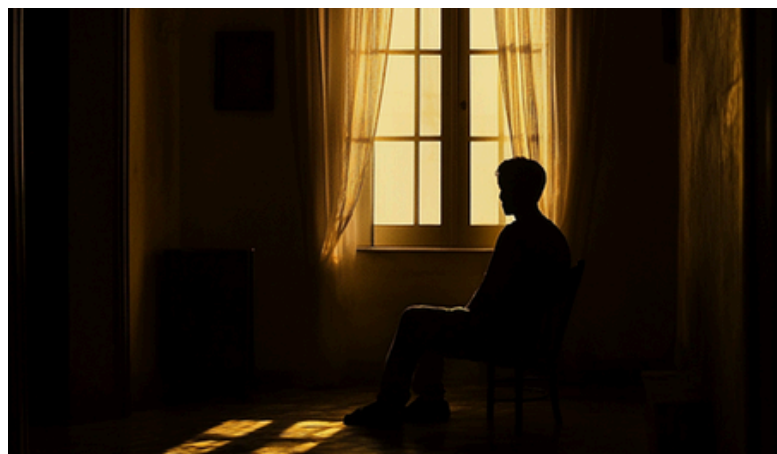
Csakhogy a valóság sokszor nem ilyen egyenes vonalban halad.

Van, hogy húsvétkor sem lesz könnyebb. Ugyanúgy jelen marad a fáradtság, a veszteség, a bizonytalanság vagy az a csendes belső üresség, amelyet nem lehet néhány ünnepi nappal feloldani. Segítő szakmában dolgozva ez talán még ismerősebb tapasztalat. Az ember nem az ünnepnapok előtt teszi le automatikusan mindazt, amit hetek vagy hónapok óta hordoz. A találkozások súlya, a mások fájdalmával való együttélés, a kimondatlan mondatok, a befejezetlen történetek sokszor ott maradnak bennünk akkor is, amikor a naptár szerint megérkezik az ünnep.

Ilyenkor könnyen megszületik bennünk egy második teher is: hogy valamit rosszul csinálunk. Hogy ha húsvét van, akkor talán hálásabbnak, emelkedettebbnek, reménytelibbnek kellene lennünk. Hogy ha nem ezt érezzük, akkor bizonyára baj van velünk. A mentálhigiénés tapasztalat azonban inkább azt mutatja, hogy a lélek nem parancsszóra működik. Nem igazodik mindig az alkalmakhoz. Nem vált át egyik napról a másikra. És ez önmagában nem a hit, az érzékenység vagy a lelki mélység hiánya, hanem egyszerűen emberi valóság.

Sokszor éppen az a legnehezebb, hogy az ünnep felnagyítja azt, ami egyébként is bennünk van. A magányt magányosabbá teheti, a hiányt élesebbé, a fáradtságot láthatóbbá. Aki veszteséget hordoz, annak egy ünnepi asztal mellett különösen fájhat valaki hiánya. Aki kimerült, annak az elcsendesedés nem feltétlenül megnyugvás, hanem találkozás mindazzal, amit a hétköznapi rohanásában még el lehetett tolni magától. Ezért van az, hogy húsvét nemcsak vigasztaló lehet, hanem érzékeny pontokat is megérinthet.

Mindez azonban nem az ünnep kudarca. Talán inkább annak a jele, hogy bennünk valódi dolgok mozdulnak meg.

Lelkileg sokszor azt várjuk, hogy a feltámadás élménye rögtön öröm formájában érkezen. Pedig a húsvéti történet sem ennyire sima és könnyű. Előtte van veszteség, félelem, bezárkózás, értetlenség. A tanítványok sem egy diadalmas, kiegyensúlyozott lelkiállapotból jutottak el a reményig. Inkább úgy tűnik, hogy a húsvét éppen ezek közéjébe érkezik meg. Nem azért, mert már minden rendeződött, hanem mert még nincs minden rendben.

Talán a segítő ember számára ez különösen fontos felismerés. Nem kell mindig késznek lenni a reményre. Nem kell minden ünnepen belül is jól lenni. Nem kell azonnal megélni azt, amiről tudjuk, hogy igaz. Van úgy, hogy az ember csak annyit tud tenni, hogy becsületesen tudomásul veszi a saját állapotát. Fáradt vagyok. Tele vagyok kérdésekkel. Most nem könnyű. És ez a mondat nem a lelki kudarc jele, hanem az őszinteségé.

A mentálhigiéné nyelvén ezt nevezhetnénk önazonos jelenlétnek. Amikor nem próbáljuk szebbnek nevezni azt, ami nehéz, és nem erőltetjük magunkra azt az érzést, ami még nincs jelen. Mert amit siettetünk, az ritkán mélyül el bennünk. Amit viszont elfogadunk, az lassan mozdulni kezdhet. A léleknek idő kell. Nem lustaságból, nem ellenállásból, hanem mert a valódi belső változás ritkán hangos. Inkább apró elmozdulásokból áll.

Lehet, hogy húsvétkor valaki nem örömet kap elsőként, hanem csak egy kis fellélegzést. Nem bizonyosságot, csak egy csendesebb pillanatot. Nem megoldást, csak annyit, hogy ma valahogy elviselhetőbb lett, ami tegnap még nagyon nehéz volt. Ezek a belső mozdulatok kívülről jelentéktelennek tűnhetnek, mégis fontosak. A lelki teher nem mindig szakad le egyszerre. Néha csak lazul rajta egy kicsit a szorítás.

Talán ezért is érdemes óvatosan bánni azzal a gondolattal, hogy az ünnepnek feltétlenül felemelőnek kell lennie. Lehet, hogy idén a húsvét nem a felszabadult öröm ünnepe lesz valakinek, hanem a csendes kitartásé. Annak a belátásnak az ideje, hogy most ennyire futja. És ez sem kevés. Mert a belső

életben nemcsak a nagy fordulatok számítanak, hanem az is, amikor valaki nem fordul el önmagától a nehezebb időszakában sem.

A segítő hivatásban különösen fontos lehet ez az önmagunk felé forduló irgalom. Aki mások terheit is hordozza, gyakran önmagával szemben a legszigorúbb. Pedig éppen neki volna szüksége arra, hogy ne csak adjon, hanem megengedje magának a hiányállapotot, a fáradtságot, a belső rendezetlenséget is. Nem minden szétesés gyengeség. Van, amikor egyszerűen annak a jele, hogy már túl sokáig kellett tartani magunkat.

Húsvét talán nem attól igaz, hogy azonnal könnyebb lesz. Hanem attól, hogy a nehézben sem maradunk teljesen magunkra. Hogy a remény nem mindig érzésként érkezik, néha inkább csak úgy, mint valami halk tudás: most még nem látok mindent, de nem biztos, hogy örökre így marad. Ez a fajta remény jóval csendesebb annál, mint amit ünnepi mondatokban könnyű megfogalmazni, mégis talán ez a tartósabb. Nem fellángol, hanem megtart.

Ezért lehet, hogy húsvétkor nem az a legfontosabb kérdés, érezzük-e már a megkönnyebbülést. Talán elég, ha nem menekülünk el attól, ami bennünk van. Ha engedjük, hogy a saját valóságunk legyen az a hely, ahol az ünnep megszólíthat. Nem az idealizált, rendezett, felemelkedett önmagunkat, hanem azt, akik éppen most vagyunk.

Nem mindig könnyebb húsvétkor, de valami mégis elindul, akkor is, ha alig észrevehető.

Szerző: Kepes Anita

Irányt mutató dokumentumok Szakmai program és kötelező mellékletei 2. Házirend

A Módszertani kitekintő előző fejezetében került bemutatásra a szociális ellátások működésének egyik legfontosabb alapdokumentuma, a szakmai program.

Ez a dokumentum határozza meg azokat az elemeket, alapelveket és értékeket, amelyekre a szolgáltatásnyújtás épül – a célok és az ellátandó célcsoportok meghatározásától kezdve a feladatok és folyamatok kialakításán át az együttműködések rendszeréig.

A szakmai programhoz olyan kötelező mellékletek kapcsolódnak, amelyek a szolgáltatás gyakorlati megvalósításának elengedhetetlen részei.

A szakmai program mellékletei ¹

A házirend jelentősége, tartalma

A házirend a szakmai program kötelező mellékletét képezi a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmények (nappali ellátás, bentlakásos intézmény) esetében. Kivételt képez a támogatott lakhatás, mivel ebben az ellátás típusban az együttélés szabályait kell kialakítani az 1/2000. (I.7.) SzCsM rendelet (továbbiakban Szakmai rendelet) 5.§ (4) b) pontja alapján.²

A házirend célja - többek között-, hogy az intézmény mindennapi működéséhez, a szolgáltatások igénybevételéhez, valamint az érintettek (igénybevevő, hozzátartozó, kérelmező, látogató, munkavállaló stb.) jogaihoz, kötelezettségeihez **egyértelmű, átlátható és követhető kereteket biztosítson.**

A tartalmi elemek meghatározásánál a Szakmai rendelet **külön** jeleníti meg a **bentlakásos intézményekre** és a **nappali ellátást nyújtó intézményekre** vonatkozó előírásokat.

¹ Szakmai rendelet 5/A.§ (2) bekezdés alapján

² Jelen cikk nem tér ki a támogatott lakhatás együttélés szabályaira.

A **bentlakásos intézményekre vonatkozó kötelező tartalmi elemeket** a Szakmai rendelet 5. § (3) bekezdése határozza meg, az alábbiak alapján:

„A bentlakásos intézmény házirendjében szabályozni kell különösen

- a) az együttélés szabályait,
- b) az intézményből való eltávozás és visszatérés rendjét,
- c) az ellátásban részesülő személyek egymás közötti, valamint a hozzátartozóikkal való kapcsolattartásának szabályait,
- d) az intézménybe bevihető személyes használati tárgyak körét,
- e) az érték- és vagyonmegőrzésre átvett tárgyak átvételének és kiadásának szabályait,
- f) a ruházattal, textíliával, tisztálkodó szerekkel való ellátás, valamint a ruházat és textília tisztításának és javításának rendjét,
- g) az intézményi jogviszony megszűnésének szabályait,
- h) az egyéni és a közösségi vallásgyakorlásra vonatkozó szabályokat,
- i) az intézmény alapfeladatát meghaladó programok, szolgáltatások körét és térítési díját.”³

A **nappali ellátást nyújtó intézményekre vonatkozó kötelező tartalmi elemeket** a Szakmai rendelet 80.§-a határozza meg, az alábbiak alapján:

„A nappali ellátást nyújtó intézmény házirendje tartalmazza

- a) az intézmény nyitvatartási idejét,
- b) az intézmény által nyújtott szolgáltatások körét,
- c) étkeztetés biztosítása esetén az étkezések számát és az étkeztetés rendjét,
- d) az intézmény által szervezett foglalkoztatásból származó bevétel felhasználására vonatkozó előírásokat,
- e) az intézményi jogviszony megszűnésének szabályait,
- f) az intézmény alapfeladatát meghaladó program, szolgáltatás körét és térítési díját.”⁴

³ Szakmai rendelet 5.§ (1) bekezdés

⁴ Szakmai rendelet 80.§ bekezdés

A szociális intézmények házirendjének kidolgozásakor (felülvizsgálatakor) külön figyelmet igényel a **további jogszabályi előírások** beépítése, különösen a Szakmai rendelet, a Szociális törvény, valamint a 29/1993. (II.17.) Korm. rendelet rendelkezéseinek figyelembevételével. Valamint a bentlakásos intézmények esetében meghatározó jelentőségű az **átmeneti és a tartós ellátási típusok elkülönítése**, mivel a házirendre vonatkozó követelmények ennek megfelelően eltérhetnek. Például érdekképviseleti fórumot a tartós bentlakásos intézményekben kell létrehozni, ezért az erre vonatkozó részletes működési szabályokat csak ezen intézménytípus házirendjében szükséges kidolgozni.

A házirend elkészítése

Egyházi fenntartás esetén a házirend elkészítéséről – a szakmai programhoz hasonlóan – a Szociális törvény 92/C. § (1) a) pontja rendelkezik. (A Módszertani Futár előző 51. számában került említésre.)

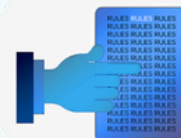

Néhány általános javaslat, amit érdemes figyelembe venni a házirend készítésekor

- A házirendben fel kell tüntetni a készítés és hatálybalépés dátumát. Amennyiben nem a fenntartó készítette el, hanem az általa kijelölt vagy megbízott személy, akkor jóváhagyását is célszerű jelölni a dokumentumon.
- Tartós bentlakásos intézmények esetében ajánlott rögzíteni az érdekképviselői fórum előzetes véleményezésének megtörténtét. Ennek egyik lehetséges példája, hogy a Záradékban feltüntetésre kerül ÉF elnökének aláírása, dátummal és egy rövid szöveges hivatkozással.
- A kialakításkor törekedni kell az érthető, egyszerű és a mindennapi működéshez igazodó nyelvezet használatára, valamint a dokumentum folyamatos felülvizsgálatára, hogy az mindig a valós gyakorlatot tükrözze.
- A házirend egyes tartalmi részei gyakran kerülnek mellékletben kidolgozásra (pl.: Korlátozó intézkedés szabályzata). Ebben az esetben minden mellékletet szükséges jelölni, akár külön fejezetben, jól áttekinthető, egyértelmű sorszámozással.

ISSN 2939-7235

**RIGHT
WRONG**

A Módszertani Futár következő számában - a szakmai program szintén kötelező melléklete - a szervezeti és működési szabályzat kerül bemutatásra.

Jelen cikk tájékoztató és támogató jellegű, ennek megfelelően nem minősül jogforrásnak, nem hivatkozható, továbbá nem helyettesíti a hatósági állásfoglalást, a vonatkozó jogszabályok alapos ismeretét és az egyedi esetekhez igazodó szakmai mérlegelést.

Szerző: Laja Tiborné Zsuzsa

Hangszerpótlók készítése

A foglalkozás témája, célja:

Közös manuális tevékenység egyszerű eszközök használatával. Cél: a szabadidő hasznos eltöltése, a gondolatok elterelése és irányítása, melynek különösen nagy szerepe van, idős korban, amikor az ember könnyen bennreked a problémáiban és nagyon erősen kötődik a múlthoz.

Célcsoport:

általános állapotú és demenciával élő idősök

Időtartam:

Legalább 60 perc

Szükséges eszközök:

- **Zümmögő:** lopótök szár, csiszolópapír, selyempapír, olló, erős horgoló cérna
- **Kukoricahegedű:** 2 db 30 cm-es kukoricaszár, éles kés a felhasításhoz, hurkapálca, gyanta vagy víz
- **Terménycsörgő:** díszök vagy mákgubó, éles kés, kanál, gumikesztyű, papírtálca, kétoldalú ragasztó, darabonként egy marék kukorica
- **Csörgő fém nyitófülekből:** 40-50 cm vastag acélrótd, sok-sok fém nyitófül üdítős, sörös, konzerv különösen olajos hal májkrém egyéb „fülek”, rongy körbecsavarni a fogóját, szigetelőszalag, rögzíteni a rongyot
- **Rece-fice:** káposztás dézsa csavarja, bot
- **„Üstdöb”:** öblös cserépfazék, alumínium tálca, fapálcika, parafadugó

A foglalkozás leírása:

Régen énekekkel és tilinkó szavával csalogatták elő a tavaszt, az esőt, a napsütést, kolompolással úzték el a telet Nagypénteken. Már az óvodában megtanultuk ezeket az énekeket rigmusokat. (Süss fel nap, Ess eső ess; Zajkeltő; kereplő, kolomp) A hangszerkészítésnek nincs korhatára, gyerekek és felnőttek egyaránt hozzáfoghatnak, mert a legnagyobb öröm a közös alkotásban rejlik. Színessé és különleges élménnyé tehetjük segítségükkel foglalkozásainkat.

A népzeneben nem csak hangszerekkel zenélnek. Ha az embereknek jó kedvük volt, a tánc ritmusát nem zenélésre szolgáló tárgyak ritmushangszerkénti használatával is erősítették.

Zümmögő készítése:

Lopótök szárából vágjunk le 1-2 cm átmérőjű 10-20 cm-es csövet, amelynek egyik oldalát finom szemcsés csiszolópapírral sorjátlanítsunk, hogy a papírt ne szakítsa ki. A cső végéből 3-4 cm-re készítsünk ujjhegyni lyukat. Selyem vagy pauszpapírból vágjunk ki ollóval egy 5-6 cm átmérőjű papírdarabot és kötözzük a cső megtisztított végére erős cérnával, mint a befőttes üveg szájára a celofánt. A kötöző cérna alól kilógó hosszabb papírszéleket vágjuk le körben. A cső oldalán kialakított lyukat illesszük a szánkhoz és zümmögjünk bele dalt. Ha egy-egy hangmagasságra nem zizeg erőteljesen a hártya, akkor igazítsunk a papír feszességén. A népzeneben a trombita hangját utánozták a zümmögővel.

**ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES
OLVASÓNKNAK!**

A SZERKESZTŐI CSAPAT

